JHA KU
12-5(c)

EUROPESE UNIE
DE RAAD

Brussel, 23 januari 1995 (03.02)
(OR.en)

10166/3/94

REV 3
CONFIDENTIEL

ENFOPOL 144

NOTA

van het Secretariaat-Generaal van de Raad

aan de Groep Drugs en Georganiseerde criminaliteit

Betreft : Situatieverslag over de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie in 1993

Op de vergadering van 9/10/11 november 1994 heeft het Comité K.4 in beginsel overeenstemming bereikt over de tekst van het in hoofde genoemde verslag (zie doc. 10166/2/94 ENFOPOL 144 REV 2). Het Comité heeft het Secretariaat-Generaal van de Raad verzocht opmerkingen van België, Griekenland, Spanje, Ierland, Luxemburg en Finland in een nieuwe herziene versie van het document op te nemen, met het oog op de zo spoedig mogelijke aanneming ervan door de Raad.

Deze herziene versie van het situatieverslag volgt hierna.

SITUATIEVERSLAG OVER DE GEORGANISEERDE CRIMINALITEIT IN DE EUROPESE UNIE IN 1993

INLEIDENDE OPMERKINGEN

In november 1993 heeft de ad hoc Groep Internationale georganiseerde misdaad bij de Raad van de Europese Unie een verslag over de georganiseerde criminaliteit in de Lid-Staten ingediend. De informatie was verzameld via een uitgebreide vragenlijst over de omvang en de verschillende vormen van de georganiseerde criminaliteit ; de vragenlijst had ook betrekking op het juridische, organisatorische en strategische kader voor de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit.

Op aanbeveling van de ad hoc Groep Internationale georganiseerde misdaad heeft de Raad verzocht dat er voor wat betreft de uitwisseling van gegevens en de instelling van een gezamenlijk mechanisme voor inzameling en systematische analyse van gegevens over de internationale georganiseerde misdaad, jaarlijks verslag wordt uitgebracht over de omvang en de tendensen van de internationale georganiseerde misdaad (zie aanbeveling nr. 2.1, document 9908/2/93 CRIMORG 1 REV 2). Daarnaast heeft de Raad in zijn prioritaire werkprogramma voor 1994 verzocht dat de aanbevelingen van de ad hoc Groep als een prioritaire maatregel op het gebied van de politiële samenwerking ten uitvoer wordt gelegd, voor zover de aanbevelingen betrekking hebben op veiligheid en misdaad-vervolging. Dit werd opgenomen in het werkprogramma van Stuurgroep II (zie doc. 7905/94 ENFOPOL 85) en concreet uitgewerkt in onderhavig document.

In sommige Lid-Staten kan op dit moment geen kwantitatieve informatie over de georganiseerde criminaliteit worden verschaft omdat op nationaal niveau een definitie of andere criteria voor de vaststelling van criminele verschijnselen zoals de georganiseerde criminaliteit ontbreken en derhalve geen relevante statistische gegevens voorhanden zijn. Overeengekomen werd derhalve het verslag bij te stellen aan de hand van de vragenlijst van vorig jaar.

Met het oog op het nieuwe verslag werd de Lid-Staten daarom verzocht om op de volgende vragen antwoord te geven (zie doc. 8911/94 ENFOPOL 103) :

1. Kunnen op basis van de thans beschikbare informatie de jongste ontwikkelingen op het gebied van de georganiseerde criminaliteit in Uw land nader worden gespecificeerd ?

2. Hoeveel metterdaad actieve criminele organisaties blijken er in Uw land te bestaan ?

3. Bestaan deze organisaties uit buitenlandse of eigen onderdanen ?

4. Wat is de nationaliteit van deze organisaties ?

5. Aan welk soort criminele activiteiten maken deze verschillende organisaties zich schuldig ?

6. Zijn aan de hand van de door U als relevant beschouwde informatie kwantitatieve uitspraken mogelijk ?

Alle andere punten van de oorspronkelijke vragenlijst waren voor de voorbereiding van het situatieverslag overbodig omdat zij hoofdzakelijk betrekking hebben op het basisraamwerk ter bestrijding van de georganiseerde misdaad in de Lid-Staten.

De geleverde bijdragen hebben hoofdzakelijk betrekking op 1993, omdat verschillende Lid-Staten vóór het eind van het kalenderjaar geen definitieve kwalitatieve gegevens kunnen verschaffen.

De huidige situatie wordt verder gekenmerkt door

- het ontbreken van een gemeenschappelijk systeem voor het verzamelen van informatie via welomschreven informatiekanalen ;

- het ontbreken van een standaardstructuur voor het verzamelen van informatie op nationaal niveau die rekening houdt met de specifieke aspecten van de situatie van de georganiseerde criminaliteit ;

- het ontbreken van een standaardstructuur voor de voorbereiding van de nationale bijdragen en het algemene verslag ;

- het gebruik van uiteenlopende definities, criteria en parameters bij de nationale inspanningen om informatie te verzamelen en te analyseren, met als gevolg dat de informatie die in de Lid-Staten wordt verzameld, niet rechtstreeks met elkaar kan worden vergeleken en dat de analyse van de informatie en de beoordeling van de resultaten daarvan zeer beperkt zijn gebleven.

/e resultaten zullen pas betrouwbaar en geldig zijn wanneer in de toekomst effectieve nethoden voor een Europees systeem voor het verzamelen en analyseren van informatie)ntwikkeld worden.

)e Groep heeft intussen een reeks initiatieven gelanceerd om te komen tot een algemeen)eeld van de situatie van de georganiseerde misdaad in de Europese Unie ; het belangrijkste nitiatief is wel de regelmatige bijeenkomsten van deskundigen die bedoeld zijn om te komen :ot een deugdelijke methode voor de beoordeling van de georganiseerde criminaliteit.

Hoewel op dit moment geen wettelijke definitie van georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie bestaat [1], heeft de ad hoc Groep georganiseerde criminaliteit van 1993 gesteld dat er vanuit criminologisch standpunt sprake is van georganiseerde misdaad wanneer een groep van twee of meer personen gedurende een langere of onbepaalde tijd betrokken zijn bij een gezamenlijk crimineel project met als doel macht te verkrijgen en winst te maken, en elk afzonderlijk lid verantwoordelijk is voor bepaalde taken binnen de organisatie

a) via zakelijke transacties of met het zakenleven verband houdende activiteiten ;

b) via het gebruik van geweld of bedreigingen ;

c) via beïnvloeding van de politiek, de media, de economie, regerings- of rechterlijke instanties, zo nodig via controle over een bepaald grondgebied, ten einde de geplande misdrijven te plegen die afzonderlijk of gezamenlijk als ernstige misdrijven moeten worden beschouwd.

Los van bovenstaande criminologische definitie kunnen in het licht van de in de Lid-Staten opgedane ervaring verschillende kenmerken worden opgesomd die de internationale georganiseerde criminaliteit specifiek onderscheiden van andere vormen van criminaliteit. De volgende kenmerken zijn daarbij van bijzonder belang :

- systematische criminele operaties over de nationale grenzen heen op bijzonder winstgevende gebieden ;

---

[1] Definities van georganiseerde misdaad zoals die worden gehanteerd in Duitsland, Italië, Nederland en het Verenigd Koninkrijk, staan in bijlage 1.

- een van de doelstellingen is beïnvloeding van politiek, media, de economie, regerings- en rechterlijke instanties, zo nodig via controle over een bepaald grondgebied ;

- aanzienlijke economische middelen voor het verkrijgen van hoog ontwikkelde apparatuur en het betalen van juridische en andere deskundigen op gebieden zoals ondernemings-, financieel, belasting- en strafrecht ;

- het vermogen en de economische draagkracht om de verschillen tussen de rechtssystemen van de verschillende landen uit te buiten ;

- een hiërarchische en cellulaire organisatiestructuur die zo is opgezet dat het moeilijk is de lagere niveaus van de piramide in verband te brengen met de topniveaus ;

- een tweevoudige organisatiestructuur waarbij illegale inkomsten worden geïnvesteerd in legale zakelijke operaties (witwassen van geld). De organisatie verschuilt zich dus vaak achter een façade van legaal zakendoen ;

- uitgebreid gebruik van vennootschapsstructuren die worden opgezet om het verband tussen de criminele activiteiten van de organisatie en de "legale" transacties te verdoezelen ;

- strikte interne discipline via een systeem van beloning en bestraffing. In bepaalde gevallen wordt dit versterkt door het feit dat de leden van de organisatie tot een bepaalde etnische groepering behoren ;

- de bereidheid om geweld en moord te gebruiken om de organisatie en haar activiteiten te beschermen ;

- het gebruik van economische middelen om corruptie bij de overheid en in politieke partijen te bevorderen ten einde speciale gunsten en bescherming te verkrijgen.

Opgemerkt zij dat deze lijst niet uitputtend is en dat de vermelde punten niet in volgorde van belangrijkheid zijn opgenoemd ; ook zijn niet alle kenmerken van toepassing op alle internationale criminele organisaties.

2. OMVANG VAN EN ONTWIKKELINGEN EN TENDENSEN IN DE INTERNATIONALE GEORGANISEERDE CRIMINALITEIT IN DE EUROPESE UNIE

2.1. Hoewel slechts enkele Lid-Staten van de Europese Unie (Duitsland, Italië en Nederland) statistieken of analytische rapporten opstellen over de omvang van of de ontwikkelingen in de georganiseerde criminaliteit, kan op basis van een kwalitatieve beoordeling van de rechtshandhaving in de EU het volgende over de huidige ontwikkelingen op het gebied van de georganiseerde criminaliteit in de EU gezegd worden.

In sommige Lid-Staten werd voor de betrokken periode een toename van de activiteiten van georganiseerde misdaadgroepen vastgesteld. Er werd op gewezen dat deze toename zowel het gevolg van nieuwe beoordelingsmethoden, als een werkelijke groei kan zijn.

In Denemarken is momenteel geen verifieerbare informatie voorhanden die op een bedreiging van de kant van de georganiseerde misdaad zou wijzen. Wel zijn er bewijzen van misdrijven die verband houden met verdovende middelen en toenemende criminele activiteiten van groepen "rockers". Onderzoek heeft gegevens opgeleverd over met georganiseerde criminaliteit verband houdende activiteiten van leden van dergelijke groepen en over talrijke internationale contacten.

Er zijn in Denemarken totaal 100 groepen "rockers" geïdentificeerd. De bekendste daarvan zijn de "Hells Angels" met 4 subgroepen en de "Bandidos" met 3 subgroepen.

In Duitsland heeft de georganiseerde criminaliteit vaste grond onder voeten gekregen zoals blijkt uit de kwalitatieve en kwantitatieve analyses die sinds 1991 jaarlijks gemaakt worden. In 1993 zijn 776 onderzoeksprocedures ingeleid voor zaken waarvan het verband met de georganiseerde criminaliteit duidelijk is vastgesteld. Dit betekent een toename met meer dan 20 % ten opzichte van het voorgaande jaar.

De ontwikkelingen inzake rechtszaken, misdrijven en verdachten in verband met de georganiseerde criminaliteit worden voorgesteld in het volgende diagram :

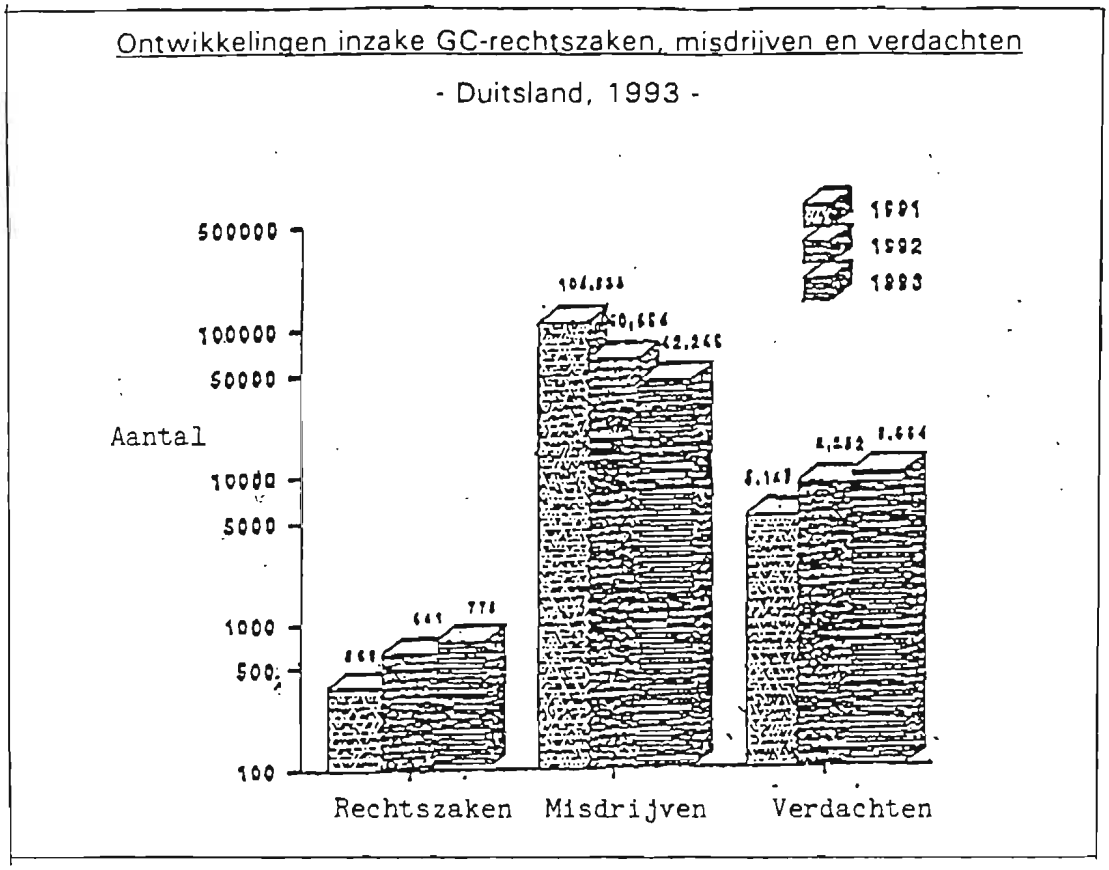

Het aantal misdrijven is afgenomen vergeleken met de voorgaande jaren. Deze afname is hoofdzakelijk het gevolg van een daling van het aantal geregistreerde vermogensdelicten-oplichting. Een beoordeling op basis van het aantal GC-misdrijven is echter van ondergeschikt belang, aangezien voor een samenleving de werkelijke bedreiging door de georganiseerde criminaliteit bepaald wordt door het kwalitatieve aspect van de criminele activiteiten en de permanente aard van de betrokken structuren.

Vooral de meer dan 9.884 geïdentificeerde verdachten - een toename met meer dan 18 % ten opzichte van het vorige jaar oftewel een gemiddelde van 17 verdachten per onderzochte zaak - illustreren de potentiële bedreiging van de georganiseerde criminaliteit in Duitsland.

Door de politieke en economische instorting van de Oosteuropese landen is de druk van de georganiseerde criminaliteit afkomstig uit die landen in de Westeuropese economische ruimte toegenomen. Dit wordt bijvoorbeeld bevestigd door het speurwerk van de douaneautoriteiten betreffende drugmisdrijven en sigarettensmokkel op grote schaal. Het groeiend gewicht van de Oosteuropese landen, dat te maken heeft met hun geografische ligging en het huidige gebrek aan passende controles, treedt in dit verband duidelijk aan het licht.

In België bestaan er geen procedures om het bestaan van trends of de ontwikkeling in de georganiseerde criminaliteit vast te stellen.

In Griekenland zijn misdrijven vastgesteld waarbij meer dan drie mensen zijn betrokken, hoewel het aantal groepsleden varieert en de groep niet continu actief is. Afgezien van een aantal gevallen kan Griekenland het bestaan van systematisch georganiseerde criminaliteit in het land niet bevestigen. De meeste incidenten kunnen worden beschouwd als op zichzelf-staande opportunistische gevallen van groepsgewijs optreden door een aantal enkelingen zonder dat het gedrag van de groepsleden door regels wordt beheerst.

Hoewel er in Frankrijk geen nauwkeurig statistisch materiaal bestaat over de omvang van de georganiseerde criminaliteit, is de algemene evaluatie dat zich een stijgende tendens voordoet. Over het geheel genomen wordt de situatie van de georganiseerde criminaliteit in Frankrijk gekenmerkt door allerlei vormen van illegale handel.

Bovendien is gebleken dat in Frankrijk geld wordt witgewassen en dat leden van internationaal opererende georganiseerde misdaadgroepen zich daar terugtrekken.

De georganiseerde criminaliteit ontwikkelt zich in Frankrijk op diverse delictsterreinen. Vooral de drughandel door GC-groepen, die toegang zoeken tot economische, handels- en financiële kringen wint aan belang.

Er bestaan in Frankrijk geen statistieken waarin criminele organisaties duidelijk geïdentificeerd worden. De opsporingsactiviteiten gericht op bepaalde specifieke criminele activiteiten wijzen er echter op dat daar naast de Franse ook buitenlandse criminele groepen opereren, zoals Colombiaanse kartels, Chinese, Russische en Italiaanse organisaties en Zuidamerikaanse en Zuidoostaziatische syndicaten.

Spanje wordt geconfronteerd met een aanzienlijke stijging van de georganiseerde criminaliteit. Er ontwikkelen zich nieuwe trends, niet alleen wat de operationele middelen en activiteiten betreft, maar ook wat het doordringen in diverse lagen van de samenleving aangaat. Internationale criminele groepen hebben permanente bases en contactpunten gevestigd in Spanje, waar zij vooralsnog niet zeer actief zijn.

Van 1970 tot 1975 begonnen groepen zich te organiseren ; hun activiteiten spitsten zich toe op bankovervallen waarbij vooral Franse onderdanen waren betrokken.
Van 1975 tot 1980 werden Italiaanse en Zuidamerikaanse groepen actief op het gebied van oplichting, vervalsing, namaak en drugshandel.

In de periode 1980-1985 groeit een band tussen zware criminaliteit en mafia-achtige organisaties.
In de periode 1985-1990 stabiliseert de toestand zich ; de activiteiten worden meer economisch van aard, b.v. drugshandel.

In Italië wordt de algemene situatie van de criminaliteit gekenmerkt door een afname van de zware criminaliteit. Toch tonen de bomaanslagen in Rome, Milaan en Florence hoe gevaarlijk de georganiseerde criminaliteit nog steeds is. In 1993 zijn 3,47 % minder misdrijven geregistreerd dan in 1992.

In tegenstelling tot de dalende tendens op het gebied van criminele activiteiten werd een toename vastgesteld van het aantal personen dat met de gerechtelijke autoriteiten in aanraking is gekomen, namelijk met 8,1 % ten opzichte van 1992.

Wat betreft de winsten van de georganiseerde criminaliteit uit traditionele illegale activiteiten moet worden aangestipt dat deze niet alleen opnieuw in de drugshandel geïnvesteerd worden maar dat men er vooral voor bedacht is dat een deel van dit geld in het zakenleven, de handel en nationale en internationale financiële activiteiten kan terechtkomen.

Op basis van de in **Nederland** gebruikte analytische methoden werd een toename van het aantal georganiseerde groepen in de laatste paar jaar geconstateerd :

1988 : 3 groepen
1991 : 59 groepen
1993 : 98 groepen.

Daarbij moet echter wel bedacht worden dat deze toename verband houdt met de toegenomen belangstelling voor de georganiseerde criminaliteit in Nederland en met een betere vergaring van de relevante GC-gegevens door de politie. Voorts moet erop gewezen worden dat de analyses gebaseerd zijn op "zachte" gegevens. Daarom vormen deze cijfers slechts een aanwijzing voor de omvang van de georganiseerde criminaliteit in Nederland.

Andere indicatoren van de georganiseerde criminaliteit zoals het aantal ongebruikelijke financiële transacties, het aantal gevallen van corruptie of het aantal gerechtelijke procedures tegen de georganiseerde criminaliteit in Nederland stijgen eveneens.

Het totaal van deze indicatoren in aanmerking genomen is de conclusie dat het verschijnsel van de georganiseerde criminaliteit in Nederland een toenemend sociaal probleem is.

Ook in **het Verenigd Koninkrijk** is de evaluatie van de toestand niet op statistische gegevens gebaseerd. De beschikbare informatie is voornamelijk afkomstig van operationele maatregelen en inlichtingenwerk.

Er is een voortdurende activiteit van georganiseerde criminele groepen geconstateerd in het Verenigd Koninkrijk. Dit gaat gepaard met een toenemende graad van professionalisme bij het begaan van misdrijven. De bestaande GC-groepen spelen soepel in op veranderende sociale, politieke en economische omstandigheden en de diverse taktieken die door het politieapparaat gehanteerd worden. Criminele groepen buiten het Verenigd Koninkrijk maken steeds meer gebruik van Britse specialisten, zoals accountants en advocaten.

Een toenemende dreiging vormen de groepen van Nigeriaanse delinquenten, die zich bezighouden met de cocaïnesmokkel naar het Verenigd Koninkrijk. Ook de activiteiten van Turkse delinquenten gaan in stijgende lijn. Er zijn nog steeds Zuidamerikaanse groepen actief in het Verenigd Koninkrijk.

Er is geen nauwkeurige informatie beschikbaar over het aantal criminele groepen. Er is onderzoek gedaan naar 300 kernleden, op verdenking van drugshandel en smokkel en andere zware misdrijven. Het gaat hier om beroepsmisdadigers, die over een eigen misdaadgroep beschikken of met andere grote criminelen samenwerken.

Hoewel in **Finland** criminele activiteit bestaat, is deze niet als dusdanig georganiseerd ; groepen worden ad-hoc gevormd, voor het plegen van een specifiek misdrijf. Een speciale inlichtingendienst binnen het nationale recherchebureau houdt zich bezig met georganiseerde criminaliteit en kan de nodige informatie verstrekken.

2.2. In een aantal Lid-Staten is naast de bekende binnenlandse groepen, een stijging van de invloed van buitenlandse georganiseerde criminele groepen waargenomen.

Uit een aantal onderzoeken blijkt dat bij de georganiseerde criminaliteit in **België** vooral onderdanen van de volgende landen (exclusief België) zijn betrokken : China, Frankrijk, Colombia, Nederland, Italië, Turkije, Rusland en Zaïre.

In Duitsland zijn in 1993 9.884 verdachten uit 91 landen geregistreerd in verband met de georganiseerde criminaliteit :

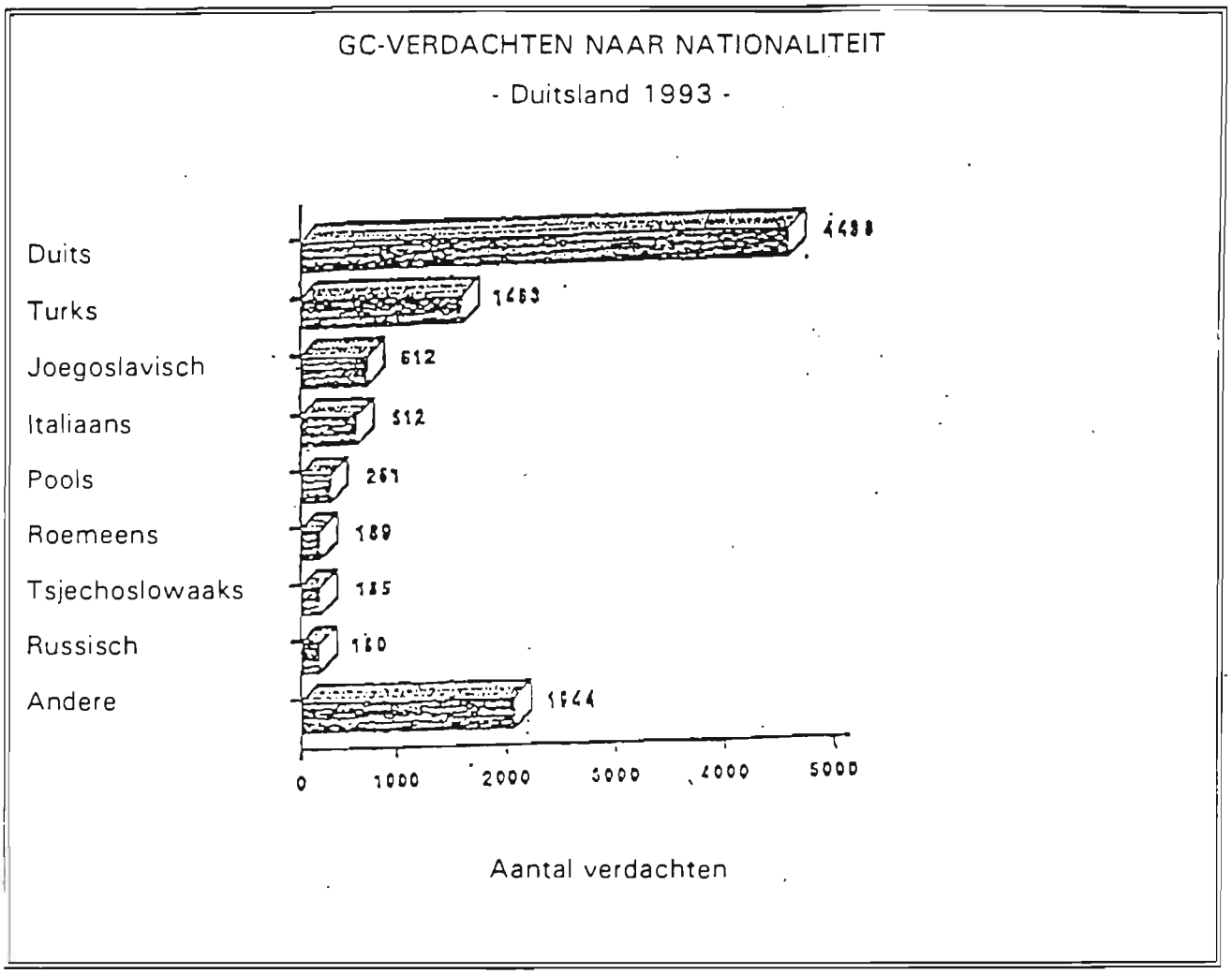

45,5 % van alle verdachten hadden de Duitse nationaliteit. De grootste groep niet-Duitse verdachten was de Turkse (15,0 %), gevolgd door de Joegoslavische (6,2 %), de Italiaanse (5,2 %), de Poolse (2,8 %), de Roemeense (1,9 %), de Tsjechische (1,9 %), de Slowaakse (1,9 %) en de Russische (1,8 %).

De Turks/Koerdische, Joegoslavische, Italiaanse en Colombiaanse verdachten zijn overwegend betrokken bij de drugshandel en -smokkel. Poolse verdachten treft men het vaakst aan in de illegale autohandel en de sigarettensmokkel.

In 13 onderzoeksgevallen was er sprake van meer dan 100 verdachten, in 30 gevallen van meer dan 50 verdachten, in 209 gevallen van meer dan 10 verdachten en in 315 gevallen 10 of minder verdachten. Het aantal verdachten per onderzoek varieerde van 3 tot 950.

Wat de nationaliteit betreft zijn de daderstructuren zowel homogeen als heterogeen. In 32,5 % van de onderzochte zaken hadden alle daders dezelfde nationaliteit. In de overige gevallen werkten daders van soms 13 verschillende nationaliteiten samen bij het begaan van misdrijven.

-	159	onderzochte zaken	: 2	nationaliteiten
-	107	onderzochte zaken	: 3	nationaliteiten
-	59	onderzochte zaken	: 4	nationaliteiten
-	22	onderzochte zaken	: 5	nationaliteiten
-	17	onderzochte zaken	: 6	nationaliteiten
-	11	onderzochte zaken	: 7	nationaliteiten
-	3	onderzochte zaken	: 8	nationaliteiten
-	4	onderzochte zaken	: 9	nationaliteiten
-	1	onderzochte zaak	: 13	nationaliteiten

Van de hier geëvalueerde procedures hadden 71 onderzoeksgevallen betrekking op homogene groepen met alleen Duitse verdachten, 44 met alleen Turkse verdachten, 16 met alleen Italiaanse verdachten, 8 met alleen Joegoslavische verdachten en 7 met alleen Russische verdachten.

Crimenele organisaties in Griekenland bestaan zowel uit eigen onderdanen als uit vreemdelingen. In vele gevallen hebben de groepen geen specifieke nationaliteit en komen de leden uit diverse staten. Sommige groepen bestaan uitsluitend uit vreemdelingen, vooral uit staten van de voormalige Sovjet-Unie en Albanië.

In Frankrijk zijn Colombiaanse, Libanese, Nederlandse, Italiaanse en Turkse georganiseerde criminele groepen geïdentificeerd, naast Chinese, Russische en Maghreb-groepen.

In sommige gevallen bleken buitenlandse misdaadorganisaties hun krachten gebundeld te hebben met criminelen uit het land zelf.

In Ierland en Finland lijken de groepen qua nationaliteit beperkt tot eigen onderdanen.

Er wordt beweerd dat in Spanje vooral buitenlanders en met name Zuidamerikanen, Italianen, Fransen, Britten, Oosteuropeanen, Afrikanen en Aziaten bij georganiseerde criminaliteit betrokken zijn.

De toestand ziet er ruwweg als volgt uit : de handel in heroïne is in handen van Iraanse en Turkse groepen ; de opiumhandel wordt gecontroleerd door Colombiaanse groepen ; overvallen, het namaken en vervalsen van cheques wordt gecontroleerd door groepen uit de Maghreb en Zuid-Amerika ; afpersingen en ontvoeringen door Chinese groepen. Een aantal van deze groepen opereren via lokale Spaanse organisaties of betrekken deze bij hun activiteiten. Er zijn een aantal etnische clans geïdentificeerd die zich bezighouden met drugshandel en handel in gestolen goederen.

In Italië mag het belang van de bekende, soms traditionele misdaadorganisaties als Cosa Nostra, 'Ndrangheta, Camorra, Sacra Corona Unita en Stidde niet onderschat worden, ondanks de grote successen die politie en gerechtelijke instanties in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit geboekt hebben.

Bovendien hebben zij contacten over de gehele wereld - in West- en Oost-Europa, Zuid-, Centraal- en Noord-Amerika en ook in Australië. Naast Cosa Nostra, met haar traditionele banden met de Verenigde Staten, West-Europa en Zuid-Amerika, breiden de 'Ndrangheta en de Camorra hun invloedssfeer buiten Europa uit tot landen in de gehele wereld. De Camorra speelt momenteel een grote rol in de drugshandel en beschikt over diverse operatiebases, waaronder een aantal nieuwe, zowel in Latijns-Amerika en in Europa, vooral in Spanje en Portugal.

Toen de politieke en sociale ommekeer in de voormalige Sovjet-Unie en de landen van het Warschau-Pact zich begon te voltrekken, konden ook contacten tussen Italiaanse georganiseerde misdaadgroepen en in die landen opererende groepen worden waargenomen.

Naast de traditionele groepen van het Mafia-type gaat vooral de invloed van Colombiaanse en Chinese misdaadorganisaties in Italië in stijgende lijn.

Tevens wordt de aanwezigheid van criminele elementen uit Mediterrane landen geconstateerd.

In Luxemburg is de betrokkenheid van buitenlanders onder andere aan het licht gekomen door banden met Luxemburgse onderdanen. Er zijn eveneens problemen geweest met de Chinese eigenaar van een restaurantketen.

nalyse van de thans beschikbare informatie toont bijvoorbeeld aan dat in Nederland
iitenlanders ongeveer 30 % uitmaken van de kernleden van de georganiseerde
isdaadgroepen in dat land.

roepen waarvan alle leden dezelfde nationaliteit hebben, worden als homogeen aangemerkt.
roepen met leden van verschillende nationaliteit worden aangeduid als "Nederlands
eterogeen)" indien ten minste één kernlid van de groep de Nederlandse nationaliteit heeft,
n als "buitenlands (heterogeen)" als geen van de kernleden van Nederlandse origine is.

e herkomst van de 98 onderzochte groepen valt af te lezen uit het volgende overzicht :

Samenstelling van de criminele organisaties

- Nederland 1993 -

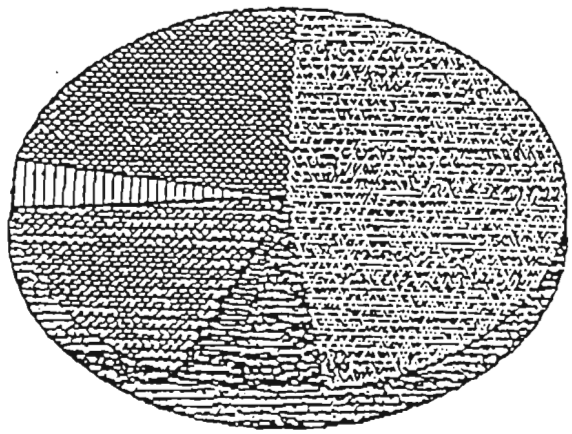

- Nederlands (heterogeen) : ten minste een van de kernleden van de groep is van Nederlandse oorsprong
- Buitenland (heterogeen) : geen van de kernleden is van Nederlandse oorsprong

olgens de geanalyseerde informatie waren 55 groepen homogeen, 17 groepen Nederlands
eterogeen) en 4 groepen buitenlands (heterogeen). Voor 22 groepen was er geen duidelijke
ndeling mogelijk.

Bij 13 onderzoeken waren er meer dan 100 verdachten betrokken, terwijl er bij 30 onderzoeken sprake was van meer dan 50 verdachten, bij 209 onderzoeken meer dan 10 en bij 315 onderzoeken 10 of minder. Het aantal verdachten per onderzoek varieerde van 3 tot 950 personen.

In het Verenigd Koninkrijk zijn er naast Britse onderdanen ook leden van etnische minderheden en buitenlanders bij de georganiseerde criminaliteit betrokken. Er tekent zich een tendens af waarbij heterogene criminele organisaties in toenemende mate samenwerken. Daarnaast doen buiten het Verenigd Koninkrijk gevestigde groepen steeds meer een beroep op Britse criminele organisaties.

De landen van oorsprong van de geïdentificeerde criminele organisaties waren :

. China
. Italië
. Nigeria
. Zuid-Amerika (hoofdzakelijk Colombia)
. Turkije
. West-Indië (hoofdzakelijk Jamaica).

Ook groepen uit Nederland, Ghana, India, Israël, Japan, Pakistan, Polen, Rusland en Vietnam waren bij de criminaliteit betrokken.

2.3. Uit een analyse van de geregistreerde misdrijven blijkt dat het verhandelen en smokkelen van drugs van groot belang blijven. Afgezien daarvan worden er talrijke misdrijven bedreven in een breed scala van andere sectoren. Bovendien valt in veel Lid-Staten waar te nemen dat de criminele organisaties hun activiteiten niet tot één sector van de criminaliteit beperken, maar veeleer bij een brede waaier van criminele activiteiten zijn betrokken.

Criminele organisaties in **België** houden zich hoofdzakelijk bezig met activiteiten op de volgende gebieden : drugs, diefstal, mensensmokkel en prostitutie, wapenhandel, autodiefstal, afpersing, oplichting, vervalsing en namaak, het witwassen van geld, valsemunterij en illegale handel in afvalprodukten.

Ook uit de in **Denemarken** beschikbare informatie blijkt dat de criminele organisaties zich schuldig maken aan bijna elke vorm van zware criminaliteit, vooral drugs-misdrijven, maar ook moord, beroving, brandstichting, afpersing, vrijheidsberoving, vermogensdelicten, diefstal, wapendelicten en bedreigingen (bijvoorbeeld van politieagenten of getuigen).

In Duitsland is de activiteit van georganiseerde criminele organisaties geconcentreerd op de drugshandel en de illegale handel in voertuigen, het smokkelen van illegale vreemdelingen, valsemunterij en het in omloop brengen van vals geld en vermogensdelicten (oplichting).

n de volgende grafiek worden de door criminele organisaties begane misdrijven uitgesplitst naar de categorieën van misdrijven die zijn vastgesteld voor de misdaadstatistieken van de Duitse politie :

GC-delicten ingedeeld naar categorieën delicten
volgens de misdaadstatistieken van de politie
- Duitsland 1993 -

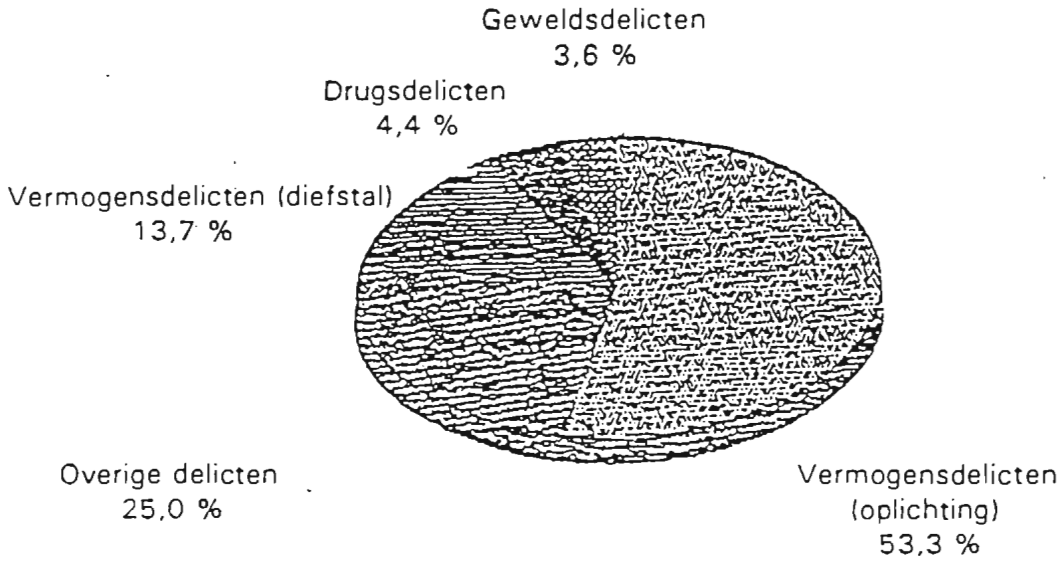

Volgens de grafiek betreft slechts 4,4 % van de geregistreerde georganiseerde misdaad de handel in en de smokkel van verdovende middelen. Er zij evenwel op gewezen dat in meer dan 40 % van de onderzoeken die gedurende de periode in kwestie in Duitsland werden verricht, drugsdelicten samenhingen met andere misdaden. Hieruit blijkt duidelijk dat ook de drugscriminaliteit in Duitsland van grote betekenis is.

Niet in de laatste plaats wordt dit door de volgende cijfers aangetoond : in de eerste zes maanden van 1994 werd in Duitsland bijvoorbeeld ongeveer 2 ton cannabis, ongeveer 300 kg cocaïne en meer dan 700 kg heroïne in beslag genomen. Bovendien waren er in Duitsland in de eerste zes maanden van 1994 785 drugsdoden.

Uit onderzoek in **Frankrijk** blijkt dat Colombiaanse groepen voornamelijk betrokken zijn bij de illegale cocaïnesmokkel en het witwassen van geld, Italiaanse groepen bij het witwassen van geld door middel van transacties betreffende onroerend goed en bij het helen van gestolen kunstvoorwerpen, Chinese groepen bij de illegale tewerkstelling van buitenlandse werknemers en het witwassen van geld, Russische groepen bij afpersing, fraude en het witwassen van geld, en Noordafrikaanse groepen bij het souteneursbedrijf en de illegale handel in auto's.

In Spanje speelt de georganiseerde criminaliteit zich op de volgende gebieden af : drugshandel, valsemunterij, oplichting en vervalsingen, het witwassen van geld, illegale handel in voertuigen, afpersing, illegale immigratie, vrouwenhandel en prostitutie. Recentelijk hebben zich een aantal gevallen van smokkel van radioactief materiaal uit Rusland voorgedaan.

In Ierland vallen trends waar te nemen op het gebied van de illegale drugshandel (4 geïdentificeerde groepen), zware criminaliteit (4 geïdentificeerde groepen) en kunstdiefstal (1 geïdentificeerde groep).

De criminele activiteiten van de georganiseerde misdaadgroepen in **Italië** concentreerden zich van oudsher op het gebied van drugs, het innen van beschermingsgelden, geweldsdelicten (beroving), witteboordencriminaliteit (toewijzing van overheidsopdrachten voor werken en diensten en fraude met EG-subsidies), het witwassen van geld, valsemunterij en het in omloop brengen van vals geld.

De activiteiten van de georganiseerde misdaad richten zich op het overheidsapparaat om zodoende een plaats in de bovenwereld te veroveren.

In Griekenland zijn criminele organisaties betrokken bij vermogensdelicten, smokkel van oudheden, uitbuiting van illegale immigranten (vooral minderjarigen), vervalsing en gebruik van reisdocumenten, valsemunterij (vooral Amerikaanse dollars), smokkel, drugshandel en het exploiteren van prostitutie.

In Luxemburg houden criminele organisaties zich vooral bezig met oplichting, vervalsingen en namaak in de financiële sector alsmede met drugshandel, misbruik van vertrouwen en afpersing.

n **Nederland** zijn gegevens over 98 georganiseerde-misdaadgroepen geanalyseerd ten einde ast te stellen in welke mate de groepen bij de verschillende soorten criminaliteit betrokken ijn : 85 % van de groepen waren betrokken bij drugsmisdaden, gevolgd door fraude en over-eding van de wapenwet (36 %), diefstal en heling (22 %), autodiefstal (19 %), namaak en ervalsing (17 %), afpersing (15 %) en beroving (12 %). Een kleiner percentage van deze roepen hielden zich bezig met milieucriminaliteit (5 %), ramovervallen (5 %), diefstal van unst en juwelen (4 %), mensenhandel (4 %) en kinderpornografie (1 %).

n het Verenigd Koninkrijk hebben de door de verschillende dadergroepen begane delicten ooral betrekking op de volgende gebieden :

Britse groepen :
drugs, vuurwapens, witwassen van geld, autodiefstal, geweld.

Chinese/Vietnamese groepen :
drugs, afpersing, vuurwapens, fraude (namaken van credit cards), gokken, illegale immigratie (namaken, vervalsen en diefstal van identiteitsdocumenten) ; woekerleningen, witwassen van geld, prostitutie.

Nederlandse groepen :
drugs.

Ghanese groepen :
drugs.

Indiase/Pakistaanse groepen :
drugs, afpersing, fraude (commerciële fraude en fraude met goud), witwassen van geld, geweld.

Israëlische groepen :
drugs, woekerleningen, witteboordencriminaliteit.

Italiaanse groepen :
drugs, afpersing, fraude, heling van gestolen kunstvoorwerpen en antiek, witwassen van geld.

Jamaicaanse groepen :
drugs, vuurwapens, prostitutie, berovingen, geweld.

Japanse groepen :
commerciële fraude.

Nigeriaanse groepen :
drugs, commerciële fraude, fraude met credit cards, fraude met sociale voorzieningen, witwassen van geld.

- Poolse groepen :
  drugs, vuurwapens.

- Russische groepen :
  afpersing, witwassen van geld.

- Zuidamerikaanse (vooral Colombiaanse) groepen :
  drugs, vuurwapens, witwassen van geld.

- Turkse groepen :
  drugs, afpersing, vuurwapens en witwassen van geld.

In **Finland** zijn de voornaamste types misdrijven valsemunterij, drugshandel en illegale handel in voertuigen.

2.4 Samenvattend kan worden gesteld dat de georganiseerde criminaliteit zich nog steviger in Europa heeft genesteld. De verschillende vormen van samenwerking tussen de afzonderlijke criminele organisaties zijn nog professioneler en internationaler geworden.

Dit betekent een bijzondere uitdaging voor de Europese Unie : het gevaar dat de fundamentele sociale, economische en politieke instituties in de Europese Unie worden ondermijnd is zeer reëel en het is, willen wij deze uitdaging aangaan, dringend noodzakelijk om de internationale samenwerking verder te verbeteren en gezamenlijke gecoördineerde strategieën voor de bestrijding van deze criminaliteit te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen.

BIJLAGE 1

Definition
Organized Crime
- Italy -

In Italy, there is no definition of organised crime. Rather, Section 416/bis of the Italian Penal Code defines a "mafia-like association".

According to that statue, an association is "mafia-like" if, for the purpose of committing criminal offenses, its members use intimidation and the resulting state of silence and submission in order to assume leadership or control, either directly or indirectly, of economic activities, franchises, permits, public tenders, and public services or in order to obtain unjustified profits or advantages for themselves or for third persons.

The provisions of this section also apply to the Camorra and to associations that, regardless of their local names, use the intimidationg power of the associative bond to pursue objectives similar to those of "mafia-like associations".

Definition
Organized Crime
- Netherlands -

In the Netherlands criminal groups are considered organized when they meet six of the eight criteria devised for the determination of the degree of organization:

- there is a certain hierarchy (with a more or less fixed division of tasks),
- one commits more than one form of serious crime,
- the group has an internal system of sanctions,
- there is a long-term co-operation,
- there is laundering of results of criminal activities,
- the group makes use of cover firms,
- there are criminal contacts with representatives of governmental, institutions or commercial businesses (corruption),
- one uses physical violence against others in the criminal circuit.

Definition
Organized Crime
- United Kingdom -

Organized crime constitutes any enterprise, or group of persons, engaged in continuing illegal activities which has as its primary purpose the generation of profits, irrespective of national boundaries.

The characteristics of organized crime evident in this definition are:

a) that it is a group activity (a criminal enterprise),

b) its primary purpose is financial profit,

c) it is criminal activity which is long term and continuing,

d) it is criminal activity which is carried out irrespective of national boundaries and

e) is carried out by groups that have some form of structure, discipline and control.